

Sırtıma saplanan hançer
Yine kaldım arafta, bir dal ver
Gururuma konduramam ben
Tüm derdimi alnıma yazdın, ayazdayım

Nefesim kesildiği gün benliğimin ezildiği
Her yerim toz duman, gör ellerimin rezilliği
Doğduğum belli, ancak yaşadığım kesin değil
Beyaz bir tuvaldeki en minimal resimdeyim

Yazmak için değil, harbi fedakarlık
Canım yandıkça abilerden sigaralar çaldım
Ne bi' dost vardı, şimdi ne bi' insan kaldı
Yukarı bağırsam bıyıktı, aşağısı balçık

Kapı or'da görmüyo'n mu? Cekedini al, çık!
Benim hayatımı mahvedemez sıradan bi' kancık
Sinirlenip ellerimle yumruktan bi' sancı
Sinirlerim evlerinde otursun birazcık

Emek veren ben, devrilen ben
Ruhum çok uzaklarda evden
Beni birileri çaldı benden
İzi bile yok, neredeyim?

Emek veren ben, devrilen ben
Ruhum çok uzaklarda senden
Beni birileri çaldı benden
İzi bile yok, neredeyim?

"Sen yaz." dediler, "Neden?" dedim, durdum
Yazmak seni var edecek, düşünme hiç, kurtul
Güdümlendi ruhum, kalem sanki parçam oldu
Geceyle beslenip gündüze bir karanlık oldum

Çok sevdiğim öğretti nefret etmeyi
Sevgiyi öldürmek için kalbe dikte etmeyi
Beyne umut yerine ölüm yüklü tohum sermeyi
Güven aptalların işidir oğlum unut her şeyi

Kahır menşeim oldukça ağır geçmişim
İnsanı canım bilmişim, "Bu hata değil." demiştim
Kendime bir zamanlar, geçmiş zamanlar
Yarını bekliyordum ki geçmiş zamanlar

Ettim feragat insanî yanımdan böyle
Masamda dolu bir silah var acil durumda çare
Omzumda meleklerden bir soldaki kaldı
Diğeri gitti bir gün dayanamazdı hale

Emek veren ben, devrilen ben
Ruhum çok uzaklarda evden
Beni birileri çaldı benden
İzi bile yok, neredeyim?

Emek veren ben, devrilen ben
Ruhum çok uzaklarda senden

Beni birileri çaldı benden
İzi bile yok, neredeyim?

Emek veren ben, devrilen ben
Ruhum çok uzaklarda evden
Beni birileri çaldı benden
İzi bile yok, neredeyim?

Emek veren ben, devrilen ben
Ruhum çok uzaklarda senden
Beni birileri çaldı benden
İzi bile yok, neredeyim?